

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 5

Conflictul dintre bine și rău continuă

Bună prietene!

În această săptămână vom vedea marea luptă descoperită în viața lui David, Ilie, Ezechia, Estera și Neemia. Istoria fiecărui personaj din această listă este lungă și nu vom analiza fiecare aspect al vieții lor și ne vom concentra numai asupra mării lupte din experiențele lor.

Vom începe cu David. David a fost un personaj contradictoriu capabil de a învinge un gigant dar ușor de înșelat de farmecele unei femei. Tânăr fiind, David a spus gigantului Goliat următoarele cuvinte din 1 Samuel 17,46-47:

⁴⁶*Astăzi Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî, și-ți voi tăia capul; astăzi voi da stârvurile taberei Filistenilor păsărilor cerului și fiarelor pământului. Și tot pământul va ști că Israel are un Dumnezeu.*

⁴⁷*Și toată mulțimea aceasta va ști că Domnul nu mântuiește nici prin sabie nici prin suliță. Căci biruința este a Domnului. Și El vă dă în mâinile noastre.*

Cuvintele acestui tinerel mă impresionează, și anume există două gânduri interesante, primul spune că în toate satele se va cunoaște că există Dumnezeu în Israel, iar al doilea spune că victoria este a lui Dumnezeu. Dar eu te întreb: ani mai târziu față în față cu ispita unde au dispărut aceste gânduri? Au rămas în lumea minunată a ideilor? A uitat David că victoria este a lui Dumnezeu și ca în orice conjunctură și situație există un Dumnezeu în Israel? Adevărul este că bătălia cosmică dintre bine și rău are loc chiar în inimă. Victoriile corporative, exterioare nu garantează victoriile personale, intime ale inimii, rămânerea lui Dumnezeu în biserică nu garantează și victoria Evangheliei în viața ta. Inima ființei umane este înșelătoare, este capabilă să ia deciziile cele mai deosebite dar în același timp este capabilă să aleagă teribilele căi ale răului, iar acest fapt ne afectează pe toți. De aceea Ieremia spune că “Inima este înșelătoare și deznădăjduit de rea. Cine poate să o înțeleagă?”. Noi, sfinții celui Prea Înalt suntem în marele pericol de a ne desprinde din mâna lui Dumnezeu și a cădea în abisul păcatului. De aceea Pavel avertizează spunând că acel care crede că este tare să aibă grijă să nu cadă. Niciodată să nu spui, eu niciodată nu voi putea să cad. Cu siguranță că David în timp ce înfrunța pe Goliat nu și-a putut imagina că ani mai târziu va cădea victimă propriei sale naturi păcătoase. Dar odată căzut și gustând gustul amar al păcatului, s-a dus într-o peșteră și a plâns cu amar. Dar slavă lui Dumnezeu că întotdeauna există o nouă șansă de a te ridica. Dar pentru a te ridica este important să înțelegi originea problemei, iar David așa a făcut după cum citim în Psalmi 51,10:

¹⁰*Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!*

Inima este centrul luptei cosmice, nu încerca să cauți evidențe exterioare a luptei dintre cel rău și Hristos, privește în tine, nu încerca să aperi biserica de giganții care vin din afară ci cere Domnului să te depărteze de șiretlicurile dușmanului infiltrate de el în propria ta inimă. Aceasta este realitatea vieții.

În partea a doua a studiului nostru vom vorbi despre conflictul dintre bine și rău din viața lui Ilie. El a trăit într-un moment istoric în care poporul Israel era condus de un rege idolatru numit Ahab, născut și crescut în poporul Israel, dar totuși idolatru, chiar mai rău și-a ales ca soție tot o păgână numită Izabela care a introdus în Israel cultul lui Baal dumnezeul fertilității care credeau ei că binecuvânta pământul, aducea ploaia, făcea să încolțească sămânța și să dezvolte totul pentru a a duce fructe. Poporul Israel a pierdut astfel cunoștința Adevăratului Dumnezeu. În acele timpuri Dumnezeu a ridicat pe Ilie care înfruntat dumnezeul fertilității și i-a spus lui Ahab că trei ani nu va mai plouă. Și așa a fost! Apoi s-a înfățișat din nou înaintea lui Ahab și i-a spus că va ploua pentru a arăta că este trimis de Dumnezeu cerurilor. Așa că în principiu au fost adunați cei 480 prooroci ai lui Baal pentru a vedea dacă acesta era superior lui Dumnezeu iar poporul de asemenea s-a adunat la această mare întâlnire. Iată ce spune Scriptură în 1 Împărați 18,21:

²¹Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul, și a zis: "Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!" Poporul nu i-a răspuns nimic.

Citind aceste cuvinte poți să îți dai seama din nou că problema este în inimă. Poporul Israel era împărțit, dorea să i se închine lui Dumnezeu dar în același timp dorea să îi servească și lui Baal. Este oare posibil astăzi că mergând la biserică, participând la închinare și totuși să ne închinăm și dumnezeilor acestui pământ?

Îl urmeze iar dacă Baal este adevăratul Dumnezeu să meargă după el. Partea cea mai rea din toată această experiență este faptul că poporul nu a zis nimic. Astăzi tu ce faci? Rămâi tăcut? Care va fi răspunsul tău?

Și ce face Ilie mai departe? Provoacă proorocii lui Baal. Iată ce spune în 1 Împărați 18,37 despre rugăciunea lui Ilie înainte de a cere foc din cer:

³⁷Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!"

Interesant ce spune, inima popoului să se întoarcă la Dumnezeu. Aceasta este soluția problemei păcatului. Este o funcție divină nu umană, Dumnezeu este acela care creează ceva în inimă. Noi trebuie să aducem inima noastră la El cu tot ce este rău recunoscând înaintea Lui că eu sunt păcătos, rău, căzut, dar tu Doamne poți să faci miracole în viața mea, Tu poți să faci ca inima mea să vină la tine, scoate din mine inima de piatră și pune în loc inima de carne. Singura noastră soluție este a cere lui Dumnezeu ajutor.

Vom continua cu marea luptă în viața lui Ezechia. Acesta a trăit în timpul în care regele Sanherib după ce a cucerit Israelul, regatul din nord și alte națiuni vecine se apropia amenințător și

de Iuda. El a cucerit câteva cetăți din Iuda și cerea impozite mari și în ciuda faptului că Ezechia a golit trezoreria pentru a satisface ambițiile regelui dușman totuși nu a reușit să calmeze supărarea și furia acestuia. Aici găsim un tablou al Diavolului și de asemenea a lui Dumnezeu. Sanherib îl reprezintă pe dușmanul lui Dumnezeu, iar acesta este întotdeauna nemulțumit, hăul întunericului în care te aruncă niciodată nu sunt suficiente pentru el, pe zi ce trece te înfundă tot mai mult, te învâluie în mizerie spirituală și morală și fizică. În aceste condiții tu ce faci? Ezechia și-a ridicat ochii către Dumnezeu, a trimis un mesager la profetul Isaia care în acea perioadă era viu iar cuvintele acestuia l-au mai liniștit, dar câteva zile mai târziu a primit o scrisoare amenințătoare de la Sanherib în care acesta spunea că va distruge tot și că Dumnezeu nu va fi în stare să învingă dumnezeii săi păgâni. Atunci Ezechia a luat scrisoarea în mâinile sale, s-a dus la Templu și s-a rugat. Această rugăciune o găsim în 2 Împărați 19,15-19:

¹⁵ *căruia i-a făcut următoarea rugăciune: "Doamne, Dumnezeul lui Israel, care șezi pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul.*

¹⁶ *Doamne, pleacă-Ți urechea, și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii, și privește. Auzi cuvintele lui Sanherib, care a trimis pe Rabșache să batjocorească pe Dumnezeul cel viu.*

¹⁷ *Da, Doamne, este adevărat că împărăția Asiriei, au nimicit neamurile și le-au pustiit țările,*

¹⁸ *și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mâna omului, erau lemn și piatră; și i-au nimicit.*

¹⁹ *Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izbăvește-ne din mâna lui Sanherib, ca să știe toate împărățiile pământului că numai Tu ești Dumnezeu, Doamne!"*

Ultima parte a rugăciunii lui Ezechia încheie punctul mării lupte, "pentru ca toate națiunile să știe că Tu Doamne este Dumnezeu, numai tu și nimeni altul, Diavolul dorește slava ce ți se cuvine dar numai tu ești Dumnezeu, nimeni altul". Iar Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui Ezechia pentru că în 2 Împărați 19,35-37 spune:

³⁵ *În noaptea aceea, a ieșit îngerul Domnului, și a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Și când s-au sculat dimineața, iată că toți erau niște trupuri moarte.*

³⁶ *Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra, a plecat și s-a întors; și a locuit la Ninive.*

³⁷ *Și, pe când se închina în casa dumnezeului său Nisroc, Adramelec și Șarețer, fiii săi, l-au ucis cu sabia, și au fugit în țara Ararat. Și, în locul lui, a domnit fiul său Esar-Hadon.*

În conflictul dintre Hristos și Satana, dușmanul știe că este condamnat, poate să amenințe dar nimic mai mult iar el știe că este pierdut, de aceea vreau să îți spun să nu te temi în fața amenințărilor. El poate să vină la tine cu ispite, tendințe sau persecuții, să nu te temi. Sanherib era înfrânt iar Diavolul de asemenea este înfrânt pentru că victoria este a Domnului.

Să trecem la cazul lui Estera. Această tânără în condiții neașteptate se vede ajunsă regină la curtea regelui persan și aceasta datorită faptului că Dumnezeu are pentru ființa umană planuri în care acesta nici nu și le poate imagina. Ce trebuie să observăm în acest studiu este ura Satanei și dorința acestuia de a distruge poporul credincios. Estera 3,8-9 prezintă amenințarea împotriva poporului credincios din acele zile. Iată ce spune textul biblic:

⁸Atunci Haman a zis împăratului Ahașveroș: "În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit.

⁹Dacă împăratul găsește cu cale, să se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimiciți, și eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâinile slujbașilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului."

Aș vrea să te întreb, de ce oare acest binecuvântat Aman ura atât de mult poporul lui Dumnezeu? Răspunsul este simplu, pentru că nu i se închina, nu își plecau genunchiul înaintea lui. De aici putem descoperi cauza mării lupte, închinarea. Dușmanul reprezentat în această istorie prin Aman dorește închinarea pentru el, iar când cineva nu i se închină îl persecută, îl urmărește. Această istorie biblice în timpul sfârșitului se va repeta dându-se un decret de moarte împotriva unui popor care s-a împrăștiat și distribuit între toate popoarele și a căror închinare nu este conform închinării lor. Cheia acestor momente va fi ascultarea. Cui te închini? Pe cine iubești? Acesta va fi punctul luptei finale.

Am ajuns la sfârșitul acestui studiu și vom studia marea luptă în viața lui Neemia. Acesta era parte din rămășița pe care regele persan a permis să se întoarcă în Ierusalim pentru a-l reconstrui. Cetatea era semi distrusă, cetatea era a lui Dumnezeu, așa după cum astăzi putem spune despre biserică, că este biserică lui Dumnezeu. Problema este că părea că poporul era mulțumit cu această situație de distrugere parțială. Neemia când a încercat să reconstruiască zidurile cetății a înfruntat multă opoziție. Dar problema în sine nu era distrugerea fizică a poporului ci cea spirituală, ei se găseau în ruina spirituală. De aceea Neemia îngenunchează și se roagă, rugăciune care se găsește înregistrată în Neemia 1,5-7.10-11:

⁵și am zis: "Doamne, Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu care ții legământul Tău și ești plin de îndurare față de cei ce Te iubesc și păzești poruncile Tale!

⁶Să ia aminte urechea Ta și ochii să-Ți fie deschiși: ascultă rugăciunea pe care ți-o face robul Tău acum, zi și noapte, pentru robii Tăi copiii lui Israel, mărturisind păcatele copiilor lui Israel, păcatele făcute de noi împotriva Ta; căci eu și casa tatălui meu am păcătuit.

⁷Te-am supărat, și n-am păzit poruncile Tale, legile și orânduiri, pe care le-ai dat robului Tău Moise.

¹⁰Ei sunt robii Tăi și poporul Tău, pe care l-ai răscumpărat prin puterea Ta cea mare și prin mâna Ta cea tare.

¹¹Ah! Doamne, să ia aminte urechea Ta la rugăciunea robului Tău, și la rugăciunea robilor Tăi, care vor să se teamă de Numele Tău! Dă astăzi izbândă robului Tău, și fă-l să capete trecere înaintea omului acestuia!" Pe atunci eram paharnicul împăratului.

În această rugăciune găsim multe detalii a mării lupte. În primul rând îl vedem pe Neemia recunoscând că Dumnezeu este singurul Dumnezeu suveran. O prietene, dacă vrei ca El să fie învingător în inima ta trebuie să recunoști că nu există alt Dumnezeu ca El, că El este unic, suveran, atotputernic și că merită toată dragostea ta și care nu acceptă inima împărțită. În al doilea rând vedem că el recunoaște că antemergătorii, poporul și chiar el au păcătuit. Nu există nici măcar unul drept, în poporul lui Dumnezeu cu toții avem bune intenții, cu toții dorim binele, cu toții dorim să terminăm lucrarea lui Dumnezeu, dar nu găsim nici măcar unul drept, așa spune Cuvântul lui Dumnezeu, de la cap și până la picioare totul este putred iar într-un moment al vieții trebuie să recunoaștem că nu putem să ieșim din această situație fără ajutorul lui Isus, să mergem

la El recunoscând că faptele bune sau rele nu servesc la nimic la mântuirea noastră ci numai sângele ispășitor al Mântuitorului nostru. Când vom realiza acest lucru și numai atunci vom ajunge să fim învingători iar aceasta nu prin puterile noastre ci prin puterea care vine de la Dumnezeu.

*Traducere & tehnoredactare:
Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com*